

[Lilli Gyldenkilde]

mener, at vi nu må forlange, at arbejdsgiverne laver den forsikringsordning, hvor de kan forsikre sig i fællesskab, så det ikke er den enkelte arbejdsgiver, det går ud over; den blev lovet, da vi første gang diskuterede dette problem. Eller også må arbejdsgiverne betale det, det her koster.

Nu fremgår det af lovforslaget, at de får forlænget overgangsordningen yderligere med 8 gange, og samtidig lægges der op til, at der formentlig skal laves en forsikringsordning. Men så læser jeg i dag i Jyllands-Posten, at hr. Helge Sander, som er ordfører for Venstre bl.a. på dette område, har en artikel, hvor det hedder, at selvfølgelig skal man ikke lave sådan en forsikringsordning, og at det vil blive noget makværk; det vil blive et bureaukratisk og overdådigt system, der kommer ud af det.

Så fatter jeg ikke, at man har indgået denne aftale, hvis det virkelig er meningen, at de borgerlige partier, man har forhandlet sig til rette med, kan gøre det, at de, samme dag som vi skal vedtage lovforslaget i Folketinget, skriver i aviserne, her i Jyllands-Posten, at selvfølgelig skal man ikke lave sådan et system.

Jeg ved, at en forudsætning for Socialdemokraterne for at gå med til det her har været, at man lavede sådan et system. Jeg synes ærligt talt, det kræver en forklaring. Det er ikke sikkert, at vi får den – sådan er der jo så meget her i sidste øjeblik – men jeg skal da sige, at vi i hvert fald ikke vil stemme for denne ordning. Det er på tide, vi indser, at det ikke altid er lønmodtagernes dagpenge, det skal gå ud over; vi må også indføre ordninger, så arbejdsgiverne kommer til at betale noget mere til systemet, end de har gjort tidligere.

Så jeg skal anbefale, at man stemmer nej til dette lovforslag.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal prøve, om jeg kan besvare de spørgsmål, som fru Lilli Gyldenkilde rejste, og jeg skal gøre det ved at sige, at det her ikke drejer sig om finanslovstof. Det drejer sig om en aftale, som blev indgået den 17. maj 1991, og i den forbindelse blev der lavet disse overgangsordninger samtidig med indførelsen af første og anden g-dag.

Vi lavede en forlængelseslov op til den 1. januar 1993, og så bad vi om, at der blev forelagt et materiale, så vi blev i stand til at tage stilling til en forsikringsordning.

Jeg skal sige til fru Lilli Gyldenkilde, at som man jo også har kunnet bemærke i den debat, der har været omkring retssikkerheden, omkring g-dagene, er der meget, der taler for, at der netop her er et meget uklart område. Hvis vi nu får dette lovforslag vedtaget, bliver ministeren pålagt inden 1. marts 1993 at give Folketinget en redegørelse og komme med forslag til, hvordan man kan sikre lønmodtageren disse g-dage. Det er faktisk det, der foreligger, samtidig med at man fortsætter forlængelsesordningen, og det var også aftalt.

Men da hr. Helge Sander, så vidt jeg kan forstå, har kastet grus i maskineriet med sin artikel, skal jeg bede ministeren om her fra talerstolen at bekræfte, at der ikke på nuværende tidspunkt – fordi materialet ikke er godt nok – er taget stilling til, om vi skal have en forsikringsordning. Vi håber, at lønmodtagerne kan få denne meget klare retssikkerhed, så vi kan foretage denne nøgterne vurdering, som jeg mener vi har behov for. Men nu er proceduren aftalt, man er enige om, at ordningen skal køre videre, og når vi kommer frem til den 1. marts 1993, tager vi stilling til, om der skal laves en forsikringsordning eller ej.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

I anledning af den forvirring, der er opstået på grund af de to sidste indlæg, skal jeg forklare, hvordan tingene hænger sammen.

For det første er dette lovforslag ikke en del af finanslovaftalen, og for det andet er det fuldstændig i overensstemmelse med aftalen af 17. maj 1991. Denne aftale indførte arbejdsgiverbetalte ledighedsdage og en overgangsordning, som gerne skulle afløses af en fonds- eller forsikringsordning, men hvis dette system ikke kunne etableres af tekniske eller andre grunde, skulle overgangsordningen fortsætte indtil den 1. januar 1995, og det er en udmøntning af den aftale, vi står med her.

Af forskellige grunde har vi ikke for nærværende fundet anledning til at gennemføre fondsordningen, men gennemførelsen af dette forslag betyder ikke, at vi har opgivet den idé. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at hvis der bliver gennemført en fondsordning, skal den naturligvis erstatte den overgangsordning, som vi forlænger med det foreliggende lovforslag. Det er sandheden, og jeg håber også, det er et klart svar på det spørgsmål, som hr. Ole Vagn Christensen stillede.